

27 października 1991. Pierwsze wolne wybory w III RP

27 października 1991 roku odbyły się w Polsce pierwsze po II wojnie światowej wolne wybory parlamentarne.

W wyborach tych obowiązywała ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, która stanowiła i : „Wybory posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej są powszechne, bezpodstępne, równe i wolne oraz przeprowadzone w głosowaniu tajnym”. Poprzednie wybory z 1989 roku odbyły się według ustalonego okręgowego systemu. W 37 okręgach wyborczych wybierano 391 posłów, zaś 69 mandatów było obsadzonych z list ogólnopolskich. Wybory do Senatu odbyły się wg systemu wielosekcyjnego. W województwach (a było ich 49) wybierano 2 senatorów – wyjątkowo stanowili województwa warszawskie oraz katowickie gdzie wybierano po 3 senatorów. Sejm ten nazywano „rozczłonkowanym” dlatego, że składał się z przedstawicieli a 29 komitetów wyborczych, które uzyskały od 12,32 proc. głosów do 0,02 proc. W ordynacji nie ustalono progów wyborczych.

Do wyborów wystartowało 6980 osób, tj. ponad 15 kandydatów na jeden mandat, oraz 111 komitetów wyborczych. Frekwencja wyniosła 43,2 proc., a więc już u progu demokracji nie potrafiliśmy z niej skorzystać. Kadencja parlamentu rozpoczęła się 25 listopada 1991 roku i trwała do 30 maja 1993 roku. 31 maja 1993 roku weszło w życie zarządzenie prezydenta RP rozwołujące Sejm. Tak więc pierwszy parlament wybrany w wolnych wyborach przetrwał tylko rok, 5 miesięcy i 5 dni. W czasie trwania tej krótkiej kadencji powołane zostały dwa rządy oraz 4 premierów.